

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΓΕΤΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἑτησία . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησία » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησ. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς ὀρίζων θολοῦται.

Ἀπειλητικὴν ὀσημέραι λαμβάνει θέσιν τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, αἱ δὲ δυνάμεις, αἱ ἐνδιαφερόμεναι εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ, στρατιωτικὴν καὶ ἐμπόλεμον λαμβάνουσι στάσιν. Ὡστε κατὰ τὴν γνώμην τῶν πλειόνων δὲν εἶναι μακρὰν ἢ ἔκρηξις τοῦ ἅπασαν τὴν Εὐρώπην ἐπαπειλοῦντος γενικοῦ πολέμου. Ἐγχεῖται ἀληθῶς κατὰ μέγα μέρος ἡ εἰρηνικὴ ἢ ἡ πολεμικὴ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ πολὺ δύναται νὰ συντελέσῃ ἐπὶ θάτερα ἢ ἐπιμονὴ ἢ ἡ προσχώρησις τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὰς προτάσεις τῶν δύο ἐνδιαφερομένων δυνάμεων, Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας.

Ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συμβῇ ἀνάγκη νὰ μὴ σπεύδῃ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, ἀλλὰ τὰς δυνατὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν παρασκευὰς ἐπιδιώκουσα, νὰ προσέχη ἰδίως εἰς τὰ τῆς Ἀνατολῆς, ἅτινα, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μεταβαλλόμενα, καθιστῶσι λίαν προβληματικὴν τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ σύμπαντος.

Ἡ Τουρκία φαίνεται ἐν τῷ παρόντι ἀπηλλαγμένη παντός πρὸς τοὺς Σλάβους πολέμου, καὶ οὐ μόνον ἀπηλλαγμένη ἀλλὰ καὶ φανερὰ πλέον παρὰ τῆς τῶς ἐχθρᾶς αὐτῇ Ῥωσσίας ὑποστηριζομένη, καὶ οὐδὲν ἀπίθανον εἶναι τὸ θρυλλούμενον ὅτι συνήψε μετ' αὐτῆς μυστικὴν συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν. Τὸ προχθὲς ἐνταῦθα ἐλθὼν τηλεγράφημα, καθ' ὃ σόλος τουρκικὸς θωρηκτὸς πέμπεται εἰς Κρήτην μετὰ στρατοῦ, ὃ δὲ Σουλεϊμάν μεθ' ἑτέρας ἰσχυρᾶς στρατιᾶς ἐκπέμπεται πρὸς καταστολὴν τῆς ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ ἐπαναστάσεως, προδήλως ἀποδεικνύουσι, ὅτι ἡ Τουρκία λελυμένη ἤδη πάσης Ῥωσσοφοβίας, ἐμμανὲς θὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ὅπως, ἐὰν δυνηθῇ, καταβάλλῃ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν τούτων ἐπαρχιῶν, καὶ ἀποδείξῃ τῇ Εὐρώπῃ ὅτι δύναται νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῶν μερῶν τούτων. Ἡ πάλῃ εἶναι τῷ ὄντι φοβερά, οἱ δὲ ἤττημένοι πανταχοῦ μουσουλμανικοὶ στρατοί, βεβαίως θὰ ἐπιδείξωσι τὴν ἀνδρείαν των, δηοῦντες,

σφάζοντες καὶ λεηλατοῦντες τὰ χωρία καὶ τὰς κώμας τῶν ὠραίων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν. Φρίττει τις ἀληθῶς συλλογιζόμενος ὅποιας φοβερᾶς ἡμέρας μέλλει νὰ ἴδῃ καὶ πάλιν ὁ ἀτυχῆς δούλος Ἑλληγ, ὅποιαι ὀλέθριαι σφαγαί, οἶσι αἱ τοῦ Βατὰκ, τῆς Καβάρνας καὶ Μηδείας, μέλλουσι νὰ λάβωσι χώραν ἐν Κρήτῃ, ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ κατὰ τῶν ἀόπλων, κατὰ τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν τῶν δούλων Ἑλλήνων. Ἡ Εὐρώπη βεβαίως ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἔχουσα ἐν ὄψει ὅτι ἡ Τουρκία ἐνθαρρύνεται εἰς τὸ κίνημα τοῦτο ὑπὸ τῆς νέας συμμάχου, ἥτις φανερὰ ἀπεδείχθη πλέον ὅτι ποθεῖ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἀνάγκη ὅπως παρεμβᾶσα ἀναστείλῃ τὰς θηριώδεις καὶ ἀπανθρώπους ὀρέξεις τῆς ἀνθρωποφάγου ταύτης φυλῆς. Πολλάκις ἐσφάγησαν ἀθῶοι, πολλάκις τὸ ἑλληνικὸν αἷμα ἐπότισε τὴν γῆν, καὶ ἀπειράκις ἔπεσαν θύματα τοῦ τυράννου ἀνδρείοι Ἑλληνες, ἀλλ' οὐδέποτε ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἠκούσθη μία συμπαθὴς φωνὴ παρατῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τοῦ σφαζομένου Ἑλληνισμοῦ. Ἀπαξ δὲ μόνον, χωρία τινὰ τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ πανούργου διπλωμάτου καταπεισθέντα ἀνεπέτασαν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, καὶ εὐθὺς σύμπασα μεν ἡ Εὐρώπη ὡς ἄνθρωπος εἰς ἐξηγέρθη ἐκδίκησιν ἀπαιτοῦσα, ἡ δὲ Ῥωσσία ἐτάχθη τιμωρὸς τοῦ ἀπανθρώπου δημίου. Ἐὰν τὸ χυθὲν Βουλγαρικὸν αἷμα ἐθεωρήθῃ τόσῳ πολυτίμον, ἄρα τὸ χυνόμενον καὶ τὸ μέλλον νὰ χυθῇ ἤδη Ἑλληνικὸν δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ κινήσῃ τὴν συμπάθειαν μιᾶς μόνης Εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως; Οἱ Σλαῦοι εὖρον ἰσχυρὸν προστάτην, τόσους συνηγόρους, ἀμείλικτον ἐκδικητὴν, οἱ δὲ Ἑλληνες οὐδενὸς Ἑθνους τὴν προστασίαν δὲν θὰ ἐφελκύσωσιν;

Ὅχι, ὄχι, δὲν ἔχει σήμερον ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ὡς ἄλλοτε. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Εὐρώπῃ ἐκηρύχθη ὑπὲρ αὐτῶν ὅσω πλειοτέρας ἀνομίας, ὅσω ἐχθρότης καὶ λεηλασίας ἐπιτελέσῃ, τόσω ταχύτερον θὰ ἴδῃ τὴν Εὐρώπην ἅπασαν συνησπισμένην κατ' αὐ-

τοῦ, καὶ τόσῳ ταχέως θὰ διαγραφῆ τὸ κράτος τοῦ Ὀσμάν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπου ὁ πολιτισμός, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία ἔττησαν τὸ ἑαυτῶν κράτος. Ἄς μὴ ἀποθαρρύνωνται οἱ δούλοι ἀδελφοὶ ἡμῶν, οἱ ἀγωνιζόμενοι τὸν κάλλιστον τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἃς ἐγκαρτερήσωσιν εἰς τὰ δεινὰ τοῦ ἀγρίου πολέμου, βέβαιοι ὅτι μετὰ μικρὸν ἅπαντα ἡ Εὐρώπη ἐπίσημος καὶ ἰδιῶτις θὰ ἔλθῃ σῶτεϊρα καὶ ἐπίκουρος αὐτῶν.

Ἡμεῖς δὲ οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες οὐδόλως ἃς μὴ προσέξωμεν εἰς τὰς διπλωματικὰς λεπτότητας, ἀλλὰ διὰ πάσης θυσίας σπεύσωμεν εἰς ἐπικουρίαν αὐτῶν. Ὑπάρχει ἀνάγκη ἀνδρῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀγωνιζομένων δούλων ἀδελφῶν μας, σπεύσωμεν οἱ δυνάμενοι νὰ μετὰσχῶμεν τῶν κινδύνων αὐτῶν εἰς τὰς τάξεις τῶν εὐκλεῶς ἀγωνιζομένων. Ὑπάρχει ἀνάγκη ὀπλῶν, πολεμοφοδίων, τροφῆς ἐνδυμασίας, ἃς ἀνοιξῶμεν τὰ βαλάντια ἡμῶν, καὶ οἱ μὲν ἐκ τοῦ ὑστερήματος οἱ δὲ ἐκ τοῦ περισσεύματος ἡμῶν ἃς συμπληρώσωμεν τὰς ἀνάγκας τούτων.

Ὑποστηρίξωμεν τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα ὅπως ἀποδειχθῆ ὅτι οὐχὶ ἐκ φόβου, ἀλλ' ἐξ αἰτιῶν σπουδαιοτέρων καὶ ἐκ λόγων ὑπερτέρων τῆς ἡμετέρας θελήσεως, δὲν ἀνεμίχθημεν εἰς τὴν καταστρεπτικὴν ἐκείνην κατὰ τῶν ἐχθρῶν μας πάλην. Ἄς θυσιάσωμεν ὅ,τι δυνάμεθα ὑπὲρ τοῦ παλαιόντος καὶ αἰμάρσσαντος Ἑλληνισμοῦ, ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι καὶ μόνοι καὶ ἀνευ συμμάχων δυνάμεθα νὰ ἀντιστῶμεν κατὰ τῶν τυράννων ἡμῶν. Εἶναι μεγίστη τιμὴ, ἐξαιρετικὴ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν δόξα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι καὶ μεμονωμένος δύναται νὰ ἀντιπαρατάξῃ τὴν μειονότητα τῶν δυνάμεων του κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς πλειονότητος. Ἄλλ' ἐνῶ ταῦτα γράφομεν, δὲν λησμονοῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν, ὅτι ὀφείλει ἀνενδότης νὰ ἐργάζεται εἰς τὰς πολεμικὰς τοῦ ἔθνους παρασκευάς, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ὅσον τὸ δυνατόν ἱκανὴν ἄμυναν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι προσπορίζουσα. Ἡ Τουρκία ἀναμφιβόλως, ὅταν ἴδῃ ὅτι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες σπεύδουσιν εἰς βοήθειαν τῶν σφαζομένων ἀδελφῶν των, ἐν τῇ ἀπογνώσει αὐτῆς παντελῶς δὲν θὰ διστάσῃ νὰ στρέψῃ καὶ καθ' ἡμῶν τὴν ὀργὴν τῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους ὑπαγορεύει νὰ δεχθῶμεν τὴν πρόκλησιν. Γρηγορεῖτε λοιπὸν Ἕλληνες ὑπουργοὶ καὶ μὴ ἀδιαφορῆτε, διότι ἡ Ἑλλάς πέμπεται νὰ δώσῃ τὸ τελευταῖον κτύπημα.

Τὴν πρόκλησιν τοῦ ἐκ Τήνου εὐτόλμου Ἑλληνοῦ κ. Σώστη Ἀπέρχη, δι' ἧς προσεκάλεσε τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν Τηνίων νὰ μετὰσχῶσι τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος τῶν δούλων ἀδελφῶν ἡμῶν, νὰ συνοδεύσωσιν αὐτόν, ὑποσχόμενος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δαπάνην μέχρι τῆς εἰς τὸ πεδῖον τῶν μαχῶν προσελεύσεώς των, ἀναγνοὺς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας βουλευτὴς κ. Γρηγόριος Μαυρομαρᾶς, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ ἰδέαν καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πραγματοποιή-

σιν αὐτῆς τὸ κατ' αὐτόν, ἐπέστειλε τῷ φιλοπάτριδι Σώστη τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Τῷ συμπολίτῃ μου Σώστη Ἀπέρχη.

Σὲ συγκαίρῳ ἐκ βάθους καρδίας διὰ τὴν ἀείποτε κατέχουσαν σε φιλοπατρίαν.

Ἡ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Τῆνος» ἐγερτήριος προκήρυξις σου εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας καὶ ἡ πρόσκλησις αὐτῶν δι' ἰδίων σου δαπανῶν εἰς τὸν ἱερώτερον τῶν ἀγῶνων, ἐξήγειρεν ἐν ἐμοὶ καὶ αὐθις τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα, μοὶ ἐπιβάλλει δὲ τὸ ὑπέρτατον καθῆκον οὐ μόνον συγκαρπητῆρια νὰ σοὶ προσφέρω, ἀλλὰ καὶ νὰ ἰσπερώσω ἑμαυτὸν διηνεκῶς εἰς πᾶσαν θυσίαν, δυναμένην νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐδοκίαν τοῦ ὑψίστου σκοποῦ, δι' ἐπεδίωξας, καὶ ὅστις δέον νὰ ἦε τὸ στοιχειωδέστατον παντὸς Ἑλληνοῦ καθῆκον.

Ἐνθυμοῦ ὅτι πλείστοι τῶν πατέρων ἡμῶν, τῶν Τηνίων, ἠγωνίσθησαν ἡρωικώτατα κατὰ τὸν μέγαν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ ὅτι οὐχὶ εὐάριθμοι ἔπεσαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ εἰς τὰς ναυμαχίας.

Σὺ πρῶτος ἀξίως ἐκείνων ἀπόγονος, ἀείποτε δὲ τὰ αἰσθήματα γενναῖος, δεικνύεις τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις τὸ παράδειγμα τῶν ὑψίστων θυσιῶν, ἐλπίζω δὲ ὅτι πολλοὺς θὰ εὖρης προθύμους νὰ σὲ ἀκολουθήσωσι μετὰ τὴν θυσίαν τοῦ αἱματός των εἰς τὸ πεδῖον τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνων.

Λογίζομαι εὐτυχῆς τοιοῦτον ἔχων συμπολίτην καὶ φίλατόν μου συγχρόνως.

Ἐρρωσο.

Ἀθήνησι, 2 Φεβρουαρίου 1878.

Ὁ συμπολίτης σου
ΓΡΗΓ. Μ. ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ
βουλευτὴς Τήνου.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΡΑΓΚΗ.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γάγκου τέως κατεχόμενα ὑπ' ἐνοίκιον ΔΥΟ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ἐνοικιάζονται ἢ πωλοῦνται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου Γαβριὴλ Ἀράγκη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀκατανόητος καθίσταται ὁσημέραι ἡ ἐπιπολαιότης τῶν διαδιβαζομένων ἡμῖν τηλεγραφημάτων. Ἐνῶ ἂφ' ἐνὸς ἀγγέλλουσι μυστικὴν συμμαχίαν μεταξὺ Ῥώσων καὶ Τούρκων, ἂφ' ἑτέρου ἀναιροῦντες ταῦτα καὶ σχεδὸν τοὺς ὡς ἐπισήμους θεωρουμένους ὅρους τῆς μεταξὺ αὐτῶν προκαταρκτικῆς εἰρήνης, δημοσιεύουσι πάλιν νέας εἰδήσεις τῶν ἀποζημιώσεων τῆς Ῥωσσίας, αἵτινες καταντῶσι μυθῶδεις. Οὕτω καὶ προχθές, ἐξ ἐνὸς ἀγγέλλει ἡμῖν ὅτι ὠρηκτὸς στόλος πέμπεται εἰς Κρήτην μετὰ στρατοῦ, ὁ δὲ Σουλεϊμάν μεθ' ἑτέρου εἰς Θεσσαλίαν, ἂφ' ἑτέρου δὲ ταῦτα ἀναιρῶν λέγει ὅτι ἡ Ῥωσσία ἀπαιτεῖ τὸν στόλον τῆς Τουρκίας. Ἐκ δὲ τοῦ «Νεολόγου» Κων/πόλεως μάνθανομεν ὅτι ὁ Σουλεϊμάν κρατεῖται ὡς ὑπόδικος καὶ εἰσάγεται εἰς δίκην. Παρὰ τοιαύτας ἀντιφάσεις προτιμότερα ἦτο ἡ ἀγνοία καὶ ἡ σιωπὴ.

— Ἐν τῷ κατὰ τὴν πόλιν ταύτην ἱερῷ Ναῶ τῆς Κοιμήσεως τελεῖται αὐριον μνημόσυνον παρὰ τῶν Ἑρμοπολιτῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοιδίμου πρῶτουπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ. Ἄπαντες οἱ πολῖται ὡς καὶ οἱ ἐν τέλει προσεκληθῆσαν νὰ μετὰσχῶσι τοῦ μνημοσύνου, ἀρχομένου κατὰ τὴν 8ην καὶ ἡμισίαν πρωϊνὴν ὥραν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν. Ὁ Ἱερακῆρξ τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων κ. Σιάκας θέλει ἐκ-

φωνήση κατάλληλον λόγον. Πεποιθήμεν ὅτι οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν θὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦτο, τὰ μὲν εἰς ἐνδειξίν σεβασμοῦ πρὸς τὸν μέγαν πολίτην, τὰ δὲ καὶ ὅπως ἐνώσωσι τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς δεήσεις τῶν μετὰ τῶν ἱερασιῶν τοῦ Ἱεροῦ κλήρου.

— Ὁ ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ ΤΥΑΜΠΕΡΟΓΛΟΥΣ, εἰς τῶν ἀρχαίων τῆς πόλεώς μας οἰκιστῶν καὶ ἐκ τῶν εὐκαταστάτων ἄλλοτε ἐμπόρων, ἀπέβισε τὴν παρελθούσαν τετάρτην, ἀπαρμύθητον λύπην καταλιπὼν τῇ πενθούσῃ αὐτὸν πολυμελεῖ του οἰκογενείᾳ. Ὑπῆρξεν ἀληθῶς πατὴρ φιλόσοφος, ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης καὶ πολίτης χρηστός. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐτιμῶσα τὰς ἀρετὰς του πολλὰκις περιέβαλεν αὐτὸν μὲ τὴν τιμὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι οἰκογενειακαὶ ἀτυχίᾳ ἐπίδραναν τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ὑπομονὴ του ὑπῆρξεν ἰώθειος. Πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος συνάδευσε τὴν μετὰ πολλῆς ἀξιοπρεπειᾶς γενομένην κηδείαν εἰς τὸν νεκρὸν του, πάντες δὲ ἀνεξαίρετως ἐδεήθησαν ὑπὲρ τῆς μακαρίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἡμεῖς πράττομεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς χαράσσοντες εἰς μνήμην αὐτοῦ.

— Ἐκτὸς τῆς ἰταλικῆς κανονιοφόρου πάντα τὰ λοιπὰ θωρηκτὰ τὰ εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα ὀρμούντα ἀπέπλευσαν τὴν παρελθούσαν πέμπτην, ἀπερχόμενα, καθ' ἃ εἰκάζεται, εἰς Προποντίδα. Ἡ κίνησις αὕτη τῶν πρώτης τάξεως τούτων θωρηκτῶν εἰς τὰ Ἑλλησπόντια ὕδατα βεβαίως μεγάλην καὶ σημαντικὴν ἔχει αἰτίαν, προσεχῶς ἀποκαλυφθησομένην. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἡ Εὐρώπη θὰ ἐπιρρίψῃ ὅλας τὰς δυσμενεῖς τῆς ἐπὶ τοῦ ἀποπομπίου τράγου, καὶ οὗτος ἀναμφιβόλως εἶναι ἡ Χαμηλὴ καταντήσασα Πύλη.

— Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν Συλλόγου ἀ' Ἀδελφότης ἐν Σύρῳ συνελθὼν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, τῇ ἐντολῇ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ὠνόμασεν ἐπίτιμον πρόεδρον τὸν κ. Γαμβέταν διὰ τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα, ἀνήγγειλε δὲ τοῦτο εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος, ὅπερ αὐθημερὸν τῷ ἀπέστειλε:

Γαμβέταν βουλευτὴν

Παρισίου.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι ὁ ἐνταῦθα Σύλλογος ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΕΝ ΣΥΡῳ, εὐχαριστῶν ὑμᾶς διὰ τὰ φιλελληνικὰ αἰσθηματά σας, ὁμοφώνως ὠνόμασεν ὑμᾶς ἐπίτιμον αὐτοῦ πρόεδρον.

Σ. Α. ΜΑΤΕΣΙΣ ἀντιπρόεδρος.

— Τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα βεβαιοῦσι περὶ τῆς ἐν Μακρινίτσα μάχης, ὅτι μόλις 400 ἐπαναστάται ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς Ἀξελόν, Μπασδέκην καὶ Γαρέφην ἔλαβον μέρος κατ' αὐτὴν κρατήσαντες τὰς ἐπανειλημμένας ἐφόδους 4 χιλιάδων Τούρκων, οὓς ἐπὶ τέλος διὰ τῆς λόγλης ἔτρεψαν, ὑποχώρησαντες ἀκολούθως πρὸ τῆς ἀντιταχθείσης ἐφεδρείας τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ καταλαβόντες θέσεις ὑψηλοτέρας. 400 Τούρκοι λέγονται ἀπολεσθέντες καὶ 40 Ἕλληνες.

— Τηλεγράφημα ἐπίσημον ἐκ Κρήτης, ἀγγέλλει ὅτι ἡ γενικὴ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις, ἀνεκήρυξεν ἐπίσημως τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῆς Κρήτης. Ἡ γενικὴ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις πρόεβη καὶ εἰς τὴν ὀνομασίαν προσωρινῆς κυβερνήσεως ἀπαρτιζομένης ἐκ μελῶν ἐξ ὧν τὰ δύο εἶναι Μουσουλμάνοι.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ῥώμης τῆς 8 Φεβρουαρίου

ἡ Α. Σ. ὁ καρδινάλιος Πέτσης (Pecci) ἐξελέγη Πάππας ὑπὸ τὸ ὄνομα Λέων ΙΓ'.

— Ὁ κ. Γαμβέτας ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Θ. Ῥοδονάκη πρόεδρον τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ἑλληνικοῦ συλλόγου τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐκφραθείσης πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ συλλόγου ἐκείνου εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ ἐν τῇ «Γαλλικῇ Δημοκρατίᾳ» φιλελληνικὸν ἄρθρον:

Ἄξιον Θ. Ῥοδονάκην πρόεδρον.

«Εὐχαριστῶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ὑμῶν λόγοις. Θὰ ἐπιμεινωμένον ἀκραδάντως εἰς τὴν στρατείαν ταύτην ὑπερ» τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑπὲρ τῶν δικαίων λαοῦ ἀξίου τοῦ ὑδιαφέροντος τῆς πεπολισμένης δύσεως». ΓΑΜΒΕΤΑΣ.

— Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸ «Νέον Ἑσπερινὸν Φύλλον» τῆς Βιέννης:

«Μετὰ δραστηρίαν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν μεταξὺ τοῦ Βίσμार्κ καὶ τοῦ Γορτσάκωφ ἀφ' ἑνός, καὶ μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ Τσάρου ἀφ' ἑτέρου, τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς Πετροπόλεως ἐδήλωσεν ἐπὶ τέλους ὅτι ποιεῖται τὰς ἐπομένας παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας πεθεισῶν βάσεων:

1ον Ἡ Ῥωσσία δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ Δουνάβεως· 2ον Ἡ Ῥωμανία δὲν θέλει λάθει, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Βιέννης ἐκφραθείσαν ἐπιθυμίαν, οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς ἐκείθεν τοῦ Δουνάβεως· 3ον Ἡ Σερβία θὰ τύχῃ μικρᾶς μόνον ἀυξήσεως χώρας· Ἡ θέσις τῆς Σερβίας ὡς κράτος θέλει ὀρισθῆ εἰς τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὰ συμφέροντα τῆς Αὐστρίας· 4ον Ἡ παραχώρησις λιμένος εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἀφίσταται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Εὐρώπης· 5ον Τὰ γεωγραφικὰ ὄρια τῆς δημιουργηθησομένης αὐτονόμου Βουλγαρίας θέλει ὀρίσει ἐπίσης τὸ εὐρωπαϊκὸν συνέδριον· 6ον Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῶν στενῶν ἀφίσταται ἐπίσης εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου.

Τὸ συνέδριον θέλει συνέλθει πιθανῶς κατὰ τὴν δευτέραν δεκαπενθημερίαν τοῦ Φεβρουαρίου, αἱ ὑπογράφασαι τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων δυνάμεις θὰ ἀντιπροσωπεύωνται διὰ δύο πληρεξουσίων ἐκάστη.

— Ἐκ τῆς Τεργεσταίας «Νέας Ἡμέρας» ἐραυιζόμεθα τὰ ἐξῆς:

Ὁ αὐτὸς τῆς Πέτσης εἶναι ἐξάλλος ἐξ ὀργῆς καὶ κατηγορεῖ τὸν Τσάρον ὡς ἀθετήσαντα ἐπίσημους ὑποσχέσεις. «Τοῦτου ἕνεκεν, γράφει, διπλωματικαὶ συμφωνίαι μετὰ τῆς Ῥωσσίας εἶναι ἀδύνατοι.» Πρὸς τοιοῦτο κράτος ἰσχύει μόνη ἡ πυγνὴ. Ἴσως οἱ Ῥῶσοι σκοπεύσωσι νὰ ματαιώσωσι διὰ πραξικοπήματος τινος καὶ τὴν συγκάλεισιν τῆς Συνδιάσκεψως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Αὐστρουγγαρία θὰ ταχθῆ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀγγλίας· αἱ δύο δὲ δυνάμεις δὲν θὰ μείνωσι μεμονωμένα ἐνώπιον τῆς τουρκικῆς ἀγροικίας». Καὶ τῶν ἄλλων οὐγγρικῶν φύλλων ἡ γλῶσσα εἶναι ἐξ ἴσου βιαία. «Ὁ «Πέστι Νάπλε» συναγορεῖ ὑπὲρ ἀμέσῃ ἐκστρατείας. Ὁ «Χὼν» γράφει: «Ἐπέστη ἡ ὄρα ν' ἀπέλθωμεν ἢ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν, ἢ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης!»

— Ἡ «Πολ. Ἀλληλογραφία» ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἐν Ἀδριανουπόλει συνομολόγησιν μυστικῆς συμμαχικῆς συνθήκης μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας. Δι' ἑνός ἄρθρου τῆς συνθήκης παραδίδεται τῇ Ῥωσσίᾳ μέρος τοῦ τουρκικοῦ στόλου ἡδὴ δὲ ἀφίχθησαν εἰς Ῥωμυλίαν 1800 ναῦται Ῥῶσοι μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν.

— Τὸ ἡμεπίσημον Fremdenblatt γράφει: «Ἡ Αὐστρία δὲν εἶναι ἐχθρὰ τῶν ἐθνικοτήτων, δὲν παραδέχεται ὅμως τὴν παντοκρατορίαν τῶν Σλάβων ἐν χώρῳ, ἐνθα ἐγγύ, αὐτῶν οἰκοῦσι Ῥωμοῦνοι, Ἕλληνες καὶ Τούρκοι».

— Ὁ Σερβὲρ-πασσᾶς (τέως παραιτηθεὶς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν), συνομιλῶν ἐν Ἀδριανουπόλει μετὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν Ἀπ. Νέων, κατήγγειλε ῥητῶς τὴν Ἀγγλίαν ὡς πρόξενον τοῦ ὀλέθρου τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. « Ἄχρι τοῦδε, εἶπεν, ἤμην ὑπέρμαχος τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς συμμαχίας. Ἐπίστευα ὅτι ὑπῆρχον δεσμοὶ φιλίας, συμπαθείας, συμφέροντος μετὰ τῶν δύο ἐθνῶν. Ἡ πίστις μου πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἦτο τόση, ὥστε ἐνοχοποίησα ἑαυτὸν καὶ τὴν κυβέρνησίν μου. Νῦν βλέπω ὅτι ἠπατιθην, ἢ μᾶλλον ὅτι ἠπάτησα ἑμαυτόν. Ἐγκαταλείπω τὴν ἀγγλικὴν συμμαχίαν. Δὲν πιστεύω πλέον εἰς τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν, εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν. Ἀπὸ τοῦδε εἶμαι φιλοῤῥώσσοτερος τῶν Ῥώσσοι. Εἰπέ ταῦτα, παρακάλῳ, εἰς τοὺς συμπολίτας σου. Μετ' ὀλίγον ὁ τούρκος ὑπουργὸς προσέθηκε· «Μὰς ἐνεθάρρουναν, μὰς ἀπεπλάνησαν, μὰς ἠπάτησαν». Ὁ γραμματεὺς τοῦ Σερβὲρ-πασσᾶ Ταρέν, παρὼν εἰς τὴν συνδιάλεξιν, ἀνεφώνησε· «Ναί, μὰς ἠπάτησαν, αὐτὴ εἶναι ἡ καταλληλὸς λέξις». Ὁ Σερβὲρ-πασσᾶς ἐξηκολούθησε λέγων· «Ἐγὼ ἔγγραφα δι' ὧν δύναμαι νὰ τὸ ἀποδείξω, καὶ θὰ τὸ ἀποδείξω». Βραδύτερον εἰς τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Σερβὲρ-πασσᾶ εἶπε τῷ Ἀγγλῷ ἀνταποκριτῇ· «Ἡ Ἀγγλία ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς· ν' ἀποδυθῶμεν εἰς πόλεμον καὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν αὐτὸν ἐναντίον τῶν ὑπαγορευσέων τῆς φρονήσεως. Ἄνευ τῶν ἀγγλικῶν συμβουλῶν θὰ συνομολογῶμεν πρὸ τῆς πτώσεως τῆς Πλέσνας εἰρήνην, ἥτις θὰ εὐχαρίστηται τοὺς Ῥώσσοι. Δὲν ὀμιλῶ περὶ τῶν ἐπισήμων δικαιοσύσεων τοῦ λόρδου Δέρβυ, οἵτινες ἦσαν σαφεῖς καὶ οὐδεμίαν παρεῖχον ἐλπίδα. Ἄλλ' οἱ διπλωμάται πιστεύουσι μᾶλλον εἰς τὰς ἡμιεπισήμους ἀνακοινώσεις, εἰς τοὺς ψιθυρισμούς. Κίς πόλεμον ἐξώθησαν ἡμᾶς αἱ ἰδιωτικαὶ συνδιαλέξεις τοῦ λόρδου Βηκκονσφῆλδ μετὰ τοῦ Μουσοῦρου, τοῦ Δαγιαρδου μετὰ τοῦ Σερβὲρ καὶ τοῦ Σουλτάνου. Πρὸ τριῶν ἔτι ἐβδομάδων ὁ Δαγιαρδὸς ἐβεβαίω ἡμᾶς ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ μᾶς ἐβοήθει, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθήσωμεν μαχόμενοι καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους τὰ πάντα θὰ διωροῦντο. Κίς ἐμὲ αὐτὸν ὁ Δαγιαρδὸς εἶπεν· «Πιστεύετε ὅτι ἐγὼ, ὁ φιλότουρκος, ἐστάλην ἐνταῦθα ἄνευ λόγου; Δὲν ἐννοεῖτε ὅτι μὲ ἐστείλαν, ὅπως ἐνθαρρυνθῇ ἡ Τουρκία καὶ ἐρεθισθῇ ἡ Ῥωσία; Πιστευσάτε με! Ἀναθαρρήσατε! Μὴ συνομολογήσητε εἰρήνην! Ἀντιστάτε ἄχρις ἐσχάτων!» Ὁ Βηκκονσφῆλδ ἀπεφαίνετο πρὸς τὸν Μουσοῦρον μετὰ μείζονος ἐπιφυλάξεως, ἀλλ' ἔτι ἐντονώτερον. Ταῦτα πάντα θὰ ἐξέλθωσι νῦν εἰς φῶς. Οἱ Ἀγγλοὶ μὰς κατέστρεψαν».

Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἀπικαλύψεις αὗται ἐνεποίησαν ἐν Ἀγγλίᾳ ζῶντῶν αἰσθησίν. Ὁ Νορθκῶτ ἐπερωτηθεὶς ἐν τῇ βουλῇ, ἀπεκάλεσεν, ἐντολῇ τοῦ Βηκκονσφῆλδ, τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι δῆθεν αὐτὸς προέτρεψε τὴν Τουρκίαν εἰς ἀντίστασιν αἰσχροῦν συκοφαντιῶν· καὶ ὁ Μουσοῦρος δὲ ἐδήλωσεν, ἐν ὀνόματι τῆς Πύλης, ὅτι οὐδέποτε ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις προέτρεψε τὴν Τουρκίαν εἰς πόλεμον. Καὶ αἱ περὶ Ῥωσοτουρκικῆς συμμαχίας φῆμαι, αἱ ἐγέννησαν αἱ φράσεις τοῦ Σερβὲρ-πασσᾶ, διεψεύσθησαν. Ἐν τούτοις ἔκτοτε βιενναῖα φύλλα ἐβεβαίωσαν ὅτι ἐν Ἀδριανουπόλει συνετάχθη μυστικὴ συμμαχικὴ συνθήκη μετὰ τῆς Ῥωσίας καὶ Τουρκίας. Ἀλλὰ πρὸς τί ἔγγραφος συνθήκη, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων ἔρριψε μοιραίως τὴν Τουρκίαν εἰς τοὺς βραχίονας τῶν Ῥώσσοι;

— Τῶν Ῥωσσοικῶν ἐφημερίδων ἡ γλῶσσα εἶναι προκλητικωτάτη καὶ θρασυτάτη. Πᾶσαι μὲν φωνῆ διαμαρτύρονται κατὰ τῆς παρεμβάσεως τῆς Βυρώπης καὶ τῆς περικοπῆς τῶν καρπῶν τοῦ πολέμου. Ἡ ἀφωνή, προεξάρχουσα τῆς ἐξεγέρσεως ταύτης τῆς κοινῆς γνώμης, γράφει· «εἶναι ἀδύνατον νὰ σπέρξῃ ἡ Ῥωσία πρόσωπον εὐπειθοῦς θεραπευαίνου τῆς Ἑσπερίας Βυρώπης. Ἡ Ῥωσσοικὴ κυβέρνησις δὲν ἐθυσίασε τὸ αἶ-

μα καὶ τὰ χροῖματα τοῦ λαοῦ, ὅπως σωθῇ τὸ γόητρον ἐτέρας δυνάμεως, ἢ ὅπως ὁ Ἰουδαῖος ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ καυχᾶται ὅτι ὑπηγόρευσε ὄρους εἰρήνης τῇ νικηθῶ Ῥωσσίᾳ. Τοιοῦτος ἐξευτελισμὸς εἶναι ἀδύνατος, ἐφ' ὅσον εἰς τὰς φλέβας τοῦ Ῥωσσοικοῦ λαοῦ βρεῖ μία ῥάνις αἵματος, ἐφ' ὅσον ἔχομεν ἐν κοπέκιον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς. Πεπείσμεθα ὅτι ἡ Ῥωσσοικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ θυσίασῃ ἕτε κεραιαν ἐκ τῶν ἀξιώσεων, αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἀποκτικῆσιν διαρκούς καὶ ἐντίμου εἰρήνης. Τὸ Ῥωσσοικὸν ἔθνος δὲν φοβίζουσι διαδύλωσις στόλων καὶ διπλωματικαὶ παραστάσεις. Ἡ Ῥωσσία γινώσκει ἐν μέρει τὰς εὐχὰς τῶν δυνάμεων καὶ θὰ λάβῃ αὐτὰς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συνομολογήσιν τῆς ὀριστικῆς εἰρήνης. Ἄλλ' ἡ ὀριστικὴ αὕτη εἰρήνη πρέπει νὰ συνομολογηθῇ ἀμέσως μετὰ τῶν δύο ἐμπολέμων διὰ τῆς πληρώσεως τῶν δικαίων καὶ μετρίων ἀξιώσεων τοῦ Ῥωσσοικοῦ λαοῦ. Ἡ Ῥωσσοικὴ διπλωματία θὰ κρατήσῃ, κατὰ τὰς ἀρξαμένας διαπραγματεύσεις, ὑψηλὰ τὴν Ῥωσσοικὴν σημαίαν, σύμβολον δόξης καὶ τιμῆς. Ἄς μάθῃ ἡ διπλωματία ὅτι, μετὰ τὸ χυθὲν αἶμα, οὐδεὶς Ῥωσσοὺς διπλωμάτης θὰ τολμήσῃ νὰ ὑπογράψῃ σαπρὰν εἰρήνην». Ἐν τέλει ἡ ἀφωνή συμβουλεύει τὴν κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ ἐγκαίρως μέγα δάνειον, ὅπως μὴ καταληφθῇ ἐστρημένη πρόρων.

— Κατ' ἰδιαίτερον τηλεγράφημα τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἐκ Βιέννης τῆς 3/15 Φεβρ. ὁ κύριος Ἀνδράσης, λέγει, ὅτι ἀπόφασιν ἔχει νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν τῇ Συνδιασκεψί τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ συνηνοσηθῇ δὲ φιλικῶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν περιπτώσει πολέμου. Ἡ συνομολογήσις αὐστριακοῦ δανείου ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι πιθανή.

— Χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα τῶν κινδύνων τῆς ἐνεστώσης θέσεως τῶν πραγμάτων εἶναι ὅτι, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τῆς εἰρήνης, ἡ Ῥωσσία, ἀντὶ ν' ἀφίπλισθῇ, ἐξοπλίζεται ὡς πρὸς νέον πόλεμον. Ἡ Ῥωμοῦνία μετετέλλθη εἰς ἀπέραντον στρατόπεδον. Μεταξὺ φωζανίου καὶ Πλοεστίου, τούτεστιν εἰς ἀπόστασιν 10 μόνον γερμανικῶν μιλίων ἀπὸ τῶν νοτιανατολικῶν συνόρων τῆς Τρανσυλθανίας, συγκεντρῶνται στρατὸς ἐκ 40 χιλιάδων ἀνδρῶν. Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα οὐδόλως εὐχαριστοῦσι τὴν Αὐστρίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΛΟΘΝΑΙ, 8/20. — Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας εἶπεν ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν ἀναγνωρίζει ὄρους προκαταρκτικούς τῆς εἰρήνης ἀντιβαίνοντας εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Αὐστρίας. — Ὁ Βίσμαρκ δὲν πιστεύει πόλεμον Ἑυρωπαϊκόν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 8/20. — Οἱ Ῥωσοὶ συγκεντροῦσι 300 χιλιάδας στρατοῦ ἐν Ῥουμανίᾳ. Οἱ Σέρβοι ἀπαιτοῦσι τὴν ἀρχαίαν Σερβίαν. Ἡ Ἐπαρχία Ἀλμυροῦ κηρύξασα τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν ἐσχημάτισε προσωρινὴν Κυβέρνησιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 9/21. — Τουρκικὰ θωρηκτὰ ἐστάλησαν εἰς Κρήτην. Ὁ Σουλεϊμάν διετάχθη ὅπως ἀπελθῶν εἰς Θεσσαλίαν καταστείλῃ τὴν ἐπανάστασιν.

Ὁ Γκορτσάκωφ, ὁ Βίσμαρκ καὶ ὁ Δέρβυ δὲν θέλουν παρευρεθῆ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 10/22. — Ὁ Σερβὲρ-πασσᾶς παρητήθη. Ἰταλικὸν θωρηκτὸν ἀφίκετο εἰς Βῶλον. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς παραιτήσας τοὺς ἐπαναστάτας τῆς Μακρυνίτσας ἰσχυρῶς ὀχυρωθέντας, διευθύνεται κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ Πλατάνου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 10/22. — Μάχη συγκροτεῖται εἰς Πλάτανον. — Ἡ Ῥωσσία ζητεῖ ἀποζημιώσιν παρὰ τῆς Πύλης πέντε δισεκατομμύρια γράγκωι, στόλον καὶ χώραν ἐν Ἀσίᾳ. Ἡ Πύλη ἀρνεῖται.